

zmíněných dvou teoriích. Stammler byl proniknut upřímnou snahou nalézt základní předpoklady, za nichž jest možná věda právní, hospodářská a sociologická. Pro zmíněný metodický synkretism se mu nepodařilo zjistiti formálně logické prvky myšlení právního ani hospodářského, protože nedovedl vůbec uspokojivě rozlišiti formu od obsahu. Přes to patří jeho dílo nejen mezi nejdůkladnější, nýbrž i mezi nejvýznamnější díla metodologická. Ozývají se v něm třeba v nejasné a dosti těžce srozumitelné podobě myšlenky, které v dnešní době opět zaměstnávají teorii právní a hospodářské a které přinesly oběma disciplinám jasně logicky formované noetické základy, bez nichž nelze vybudovati pravé vědy.

Z p r á v y

Osud Versaillské smlouvy. V Německu byl vydán dne 16. března 1935 zákon, jímž se zavádí branná povinnost a stanoví výše armády (36 divisí). Je to výslovné porušení předpisů V. části mírové smlouvy versaillské, jichž se Německo zavázalo dbáti. Čl. 160. zmíněné smlouvy povoluje Německu armádu o 10 divisích, v článku 173. pak se Německo zavázalo, že zruší bez časového omezení obecnou povinnost vojenskou a nahradí ji doplňováním armády dobrovolníky s povinností ke dvanáctileté nepřetržité službě. Je to porušení mezinárodního práva, jak je výslovně charakterisováno v předmluvě Úmluvy o společnosti národů, jejímž je Německo členem. Otevřeným porušením těchto smluvních závazků mezinárodních vzniká otázka, zdali se dne 21. října 1935, to jest po uplynutí dvou let od německého oznámení o vystoupení ze Společnosti národů, stane toto vystoupení právně účinným. Neboť článek 1. Úmluvy o společnosti národů stanoví, že »každý člen Společnosti může dvě léta po předchozím oznámení vystoupiti ze Společnosti p o d p o d m í n k o u, že splní do té doby všechny své mezinárodní závazky«. —ý.

Dr. JOSEF LUKÁŠ, sekční šéf ministerstva sociální péče, profesor České techniky v Praze a redaktor Právníka, dožil se 17. března t. r. sedmdesáti let. Pochází z Obecnice u Příbramí. Po soudcovské praxi stal se úředníkem Zemského výboru českého, odkudž 1918 přestoupil do ministerstva sociální péče. Tak byl postaven v čelo odboru sociálního pojištění a v jeho rámci organisoval i Léčebný fond veřejných zaměstnanců. Z odboru sociálního pojištění publikoval i řadu článků a studií. Rok 1897 znamenal pro něho jednak habilitaci na České technice pro nauku o ochraně dělnictva a jednak vstup do redakce Právníka, kdež vytrval až do předloňska. vr.

MAX HUSSAREK ZEMŘEL. 6. března 1935 zemřel nenadále dr. Max baron Hussarek, předposlední starorakouský ministerský předseda a honorární profesor práva církevního na universitě vídeňské. Poměrně brzo po svém vstupu do dráhy úřednické proslul Hussarek svými schopnostmi a dosáhl r. 1906 poměrně velmi mlád (narozen v Bratislavě 3. května 1865) hodnosti odborového přednosty. Na dráze akademické dosáhl veniae legendi r. 1893, profesury pak r. 1907. Jeho činnost vědecká byla věnována hlavně